

Tid til at bearbejde de indkomne Oplysninger og de af Indenrigsministeriet selv indhentede Erfaringer om visse Ændrings Ønskelighed. Der er dog et enkelt Forhold, som foreslaas ændret nu straks. Under Behandlingen her paa Rigsdagen blev der i Dyrtidsloven indsat en Bestemmelse, hvorefter Kommunerne ikke maatte anvende Statstilskuddet til at nedsætte Prisen paa Produkter af egen Produktionsvirksomhed, nedsætte Prisen paa egne Koks, egen Gas og saa fremdeles. Ærede Medlemmer vil erindre, at denne Bestemmelse indkom under en vis Tvivl her paa Rigsdagen. Det blev fra en enkelt Side udtalt, om det ikke vilde være rigtigt at indsætte denne Regel, og andre tiltraadte den. Forslagstillerne selv kom, tror jeg, derefter nærmest til den Anskuelse, at det maaske vilde være heldigere ikke at tage Bestemmelsen med, men vi enedes dog alle om at lade den blive staaende, da den nu en Gang var foreslaaet, under Hensyn bl. a. til, at Statstilskuddet ellers kunde tænkes benyttet af en Kommune til at forøge Overskuddet af dens Produktionsvirksomheder, hvilket ikke var Statstilskuddets Hensigt. De Forhold, som var til Stede før Julen 1915, og som gjorde det muligt at tale om et betydeligt Overskud for de Virksomheder, hvis Raamaterialer er Kul, er imidlertid ikke længere til Stede; Udsigten til Overskud for saadanne Virksomheder er i høj Grad forandret ved de stigende Kulpriser, og et betydeligt Overskud vil i alt Fald kun kunne tilvejebringes ved en meget væsentlig Forøgelse af Prisen paa Produkterne. Den nævnte lille Bestemmelse, som altsaa var Genstand for en Del Tvivl, tror jeg derfor, det vil være rigtigt at fjerne nu, og da det jo netop er i de Maaneder, November og December, for hvilke Forlængelsen af den nugældende Lov kommer til at gælde, i hvilke Planlæggelsen af Kommunernes Kulkampagne skal finde Sted, vil det vistnok være rigtigt at ændre Bestemmelsen allerede nu, uanset, at den egentlige Revision først senere finder Sted. Bortset herfra gaar Lovforslaget ud paa at forlænge Lovens Gyldighed paa alle de forskellige Punkter, den omhandler, saaledes at de Maksimumsbeløb, der er satte for, hvad Kommunerne maa anvende, og hvad de kan faa af Statstilskud, er forøgede forholdsmæssigt. Ti Maaneder gjaldt den oprindelige Lov, to Maaneders Forlængelse tager det foreliggende Lovforslag Sigte paa; derfor er disse Beløb forøgede proportionelt med $\frac{1}{5}$.

Ærede Medlemmer vil se, at Lovfor-

slaget er ledsaget af 34 Bilag. Kun det første af disse Bilag, 1 a og 1 b, angaar imidlertid Dyrtidslovens Forlængelse, saaledes som jeg hidtil har skildret den, idet det gengiver det Cirkulære, der i August er sendt til Amtmændene om at indhente Oplysninger om Lovens Virkning, og det Cirkulære, som blev udsendt i Januar, om Lovens Forvaltning. De øvrige 33 Bilag vedrører et nyt Forhold, som omhandles i Lovforslagets § 5. Dette motiverer, at Loven ikke kaldes Forlængelse af Dyrtidsloven, men Tillæg til denne. De 33 Bilag skildrer de Forhandlinger, som har været førte mellem Indenrigsministeriet, Fragnævnet, Kommunerne og forskellige Organisationer om Ordningen af Tilførsel af Kul til nedsat Fragt. Det har været en langvarig Forhandling, og disse Bilag giver kun, hvad der skriftlig er foregaaet i denne Sag, men Dokumenterne hentyder dog paa forskellig Maade til Møder, som har fundet Sted, og de mundtlige Drøftelser i Indenrigsministeriet imellem de Parter, jeg her har nævnt, har ofte givet Forhandlingerne det egentlige Indhold, hvorom det skriftlige kun giver en kortfattet Meddelelse, fastslaaende et Resultat, der er opnaaet, hvorledes en Uoverensstemmelse endelig er blevet udjævnet, og saa fremdeles. Det har været en lang Vej fra den fuldkomne Usikkerhed om, hvorledes denne Sag skulde ordnes, til man nu synes at være naaet til en nogenlunde fast og virksom Organisation.

Med Fragnævnet har der været ført en Række Forhandlinger om, hvilke Fragnedsættelser det vilde yde, og det endelige Resultat, som nævnes i et af Bilagene, er, at Fragnævnet er villigt til at tilføre Landet følgende Tilførsler af Kul: 1) Hvad Kommunerne overhovedet har Brug for til deres direkte kommunale Foranstaltninger, deres Gasværker m. v., med en Fragnedsættelse af $33\frac{1}{3}$ pCt., 2) 10,000 Tons om Maaneden til Statens Disposition til Anvendelse for saadanne Institutioner, som Staten maatte mene at burde yde Del i denne Fragnedsættelse, ogsaa den er $33\frac{1}{3}$ pCt.; og endelig 3) 30,000 Tons om Maaneden, altsaa 360,000 Tons i Løbet af et Aar, til Husholdningsbrug, dette med en Fragnedsættelse af $66\frac{2}{3}$ pCt.

Om Spørgsmaalet, Tilførsel af Kul til Husholdningsbrug, førtes der langvarige Forhandlinger med Fragnævnet, idet dette oprindeligt stod paa, at disse Kul skulde ved Statens Foranstaltning tildeles Kommunerne paa en saadan Maade, at de kun skulde kunne ydes ubemidlede og saaledes